

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Посебно одељење
Кж1-По1 3/25
9.4.2025. године
Београд

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење, у већу састављеном од судија Снежане Јовановић, председника већа, Душанке Ђорђевић, Душка Миленковића, Јелене Шкулић и Данка Лаушевића, чланова већа, уз учешће вишег саветника Александра Багаша, као записничара, у кривичном поступку против окривљеног АА, због кривичног дела из члана 221 став 4 и кривичног дела из члана 346 став 4 Кривичног законика, одлучујући о жалби браниоца окривљеног АА, адв. Ђорђа Ђуровића, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К.По1 бр.93/19 од 14.05.2024. године, у јавној седници већа одржаној у присуству јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал Лидије Игњатић, окривљеног АА и његовог браниоца адв. Ђорђа Ђуровића, дана 09.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УСВАЈАЊЕМ жалбе браниоца окривљеног АА, адв. Ђорђа Ђуровића, **УКИДА СЕ** пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К.По1 бр.93/19 од 14.05.2024. године и предмет се **ВРАЋА** првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К.По1 бр.93/19 од 14.05.2024. године, окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези става 2 Кривичног законика и кривичног дела прикривање из члана 221 став 4 у вези става 1 у вези члана 61 Кривичног законика, па му је суд за кривично дело из члана 346 став 4 у вези става 2 Кривичног законика утврдио казну затвора у трајању од 6 месеци, а за кривично дело прикривање из члана 221 став 4 у вези става 1 КЗ у продуженом трајању у вези члана 61 КЗ казну затвора у трајању од 8 месеци, те му је изрекао

условну осуду којом му је утврдио јединствену казну затвора у трајању од 1 године и истовремено одредио да се утврђена казна неће извршити уколико окривљени у року проверавања у трајању од 2 године не изврши ново кривично дело. На основу члана 63 Кривичног законика одређено је да уколико дође до опозива условне осуде, окривљеном АА у утврђену јединствену казну затвора урачунаће се време проведено на задржавању почев од 24.12.2018. године када је лишен слободе па до 26.12.2018. године када му је задржавање укинато. На основу члана 261, 262, 264 став 1 и 3 ЗКП, окривљени је обавезан да сноси трошкове кривичног поступка о чијој висини ће накнадно бити одлучено посебним решењем, као и да на име паушалног износа плати износ од 10.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Против означене пресуде жалбу је изјавио бранилац окривљеног АА, адв. Ђорђе Ђуровић, суштински из свих законом прописаних разлога, са предлогом да се побијана пресуда укине и предмет врати првостеном суду на поновно суђење или да се побијана пресуда преиначи и окривљени ослободи од оптужбе.

Јавно тужилаштво за организовани криминал доставило је поднесак Ктж.бр.7/25 од 30.01.2025. године у којем је предложио да се жалба браниоца окривљеног одбије као неоснована а побијана пресуда потврди.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је одржао седницу већа на којој је размотрио списе испитујући побијану пресуду у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби, нашао:

-жалба је основана.

Основано се изјављеном жалбом браниоца окривљеног указује да је првостепена пресуда захваћена битним повредама одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, које се огледају у томе да првостепени суд у погледу чињеница које су предмет доказивања није дао јасне и довољне разлоге због чега побијана пресуда није могла бити испитана. Такође се основано изјављеном жалбом указује да првостепени суд није потпуно утврдио чињенично стање, будући да није утврдио чињенице које су од одлучног значаја за доношење законите одлуке у овој кривичноправној ствари.

Наиме, окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 КЗ у вези става 2 КЗ и кривичног дела прикривања из члана 221 став 4 у вези става 1 у вези члана 61 Кривичног законика. Одредбом члана 346 став 4 прописано је да ће се припадник организоване криминале групе из става 2 овог члана казнити затвором од шест месеци до пет година, док је одредбом става 2 истог члана прописано да ко организује организовану криминалну групу, ако законом за такво организовање није предвиђена тежа казна, казниће се затвором од једне до осам година.

Одредбом члана 112 став 35 Кривичног законика, прописано је да је организована криминална група - група од три или више лица која постоји одређено време и делује споразумно у циљу вршења једног или више кривичних дела за која је

прописана казна затвора од четири године или тежа казна, ради непосредног или посредног стицања финансијске или друге користи.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, за Апелациони суд у Београду остаје нејасно на основу чега је првостепени суд закључио да је окривљени АА постао припадник организоване криминалне групе, будући да првостепени суд у образложењу побијане пресуде за такав свој закључак није дао ни јасне, ни довољне разлоге. Ово стога што је првостепени суд је у образложењу побијане пресуде интерпретирао доказе које је извео на главном претресу, али није дао јасно објашњење на основу чега је извео закључак да изведени и интерпретирани докази у образложењу побијане пресуде указују да је окривљени АА постао припадник организоване криминалне групе у смислу члана 112 став 35 Кривичног законика и члана 346 Кривичног законика. Наиме, из разлога које је првостепени суд дао у образложењу побијане пресуде за сада се не може извести такав закључак, будући да докази изведени на главном претресу осим неспорне чињенице да је окривљени АА формални власник објекта који се у списима назива "...", што је и окривљени сам потврдио, износећи одбрану на главном претресу дана 26.12.2019. године, у којој је навео да је објекат и раније давао на коришћење и да ником није наплаћивао коришћење, не указују да је окривљени постао припадник организоване криминалне групе, односно да је знао за постојање организоване криминалне групе. Ово стога што окривљени ББ, ... АА, се иначе бавио препродајом половних делова и возила у оквиру регистроване делатности, те да га је он питао да му објекат да на коришћење ради расклапања "смрдљивих аута". Притом, окривљени је објаснио да је болестан, да је заборављао много, да је ретко ишао у стају, обично да би прошетао и обишао башту која се налази у непосредној близини, а стају није преправљао посебно, већ раније да би у њој држао овце, док је још могао и да иста није била закључана, иако је имао кључ у вратима и никакву накнаду није узимао за то, при чему је и навео да је у периоду када су вршена кривична дела био болестан и да је стају дао ... ББ и да није обраћао пажњу шта се даље тамо ради. Осим тога, окривљени са ВВ, једним од организатора групе, није у добрим односима, а непосредне извршиоце кривичних дела и не познаје и никада их није ни видео. Ако се одбрана окривљеног АА доведе у везу са осталим доказима појединачно и у међусобној повезаности за Апелациони суд у Београду остаје нејасно како првостепени суд закључује да је окривљени постао припадник организоване криминалне групе која подразумева хијерархијски однос и чврсту повезаност чланова. Ово посебно ако се има у виду да је окривљени ВВ изјавио у својој одбрани да му је окривљени АА рођак који живи у близини његове куће али да од њега никакву ... није изнајмио и да не зна да таква ... постоји нити је у њу икада ушао а да окривљени ББ окривљеног АА није помињао као и непосредни извршилац кривичних дела крађа окривљени ГГ. Осим тога, окривљени ДД је изјавио да је возила растурао у стаји окривљеног АА и да га је тамо упутио његов газда ВВ, док је окривљени ЋЋ у својој одбрани навео да мисли да су ... изнајмили ВВ и ББ, да на возилима није било ни налепница ни таблица, да су у стаји радили ДД, ЕЕ и он, те да док су радили у стају је навраћао и окривљени АА али да није долазио да помогне већ једноставно кад је био у пролазу прошао би чисто да види шта се дешава, при чему није улазио у стају већ је само стајао испред, док су се окривљени ЕЕ и ЖЖ бранили ћутањем. Дакле, код оваквог чињеничног стања имајући у виду да нико од окривљених саизвршилаца у својим одбранама датим пре закључења споразума о признању кривице није рекао да је окривљени АА на било којих начин учествовао у

извршењу кривичних дела која му се прецизираном оптужницом стављају на терет за Апелациони суд у Београду остаје нејасно на основу чега првостепени суд закључује да је окривљени АА постао припадник организоване криминалне групе, будући да га евидентно остали чланови групе нису сматрали својим чланом. Што се тиче исказа сведока, једини сведок који је поменуо окривљеног АА јесте ЗЗ који је навео да је повремено и сам био задужен за транспорт делова из ... окривљеног АА али ни он није навео да је тамо виђао окривљеног АА нити да је он на било који начин помагао у том послу. Дакле, код оваквог чињеничног стања за Апелациони суд у Београду је остало нејасно на основу чега је првостепени суд извео закључак да је окривљени АА постао припадник организоване криминалне групе и првостепени суд у образложењу побијане пресуде за такав закључак није дао јасне ни довољне разлоге како се то основано указује жалбом браниоца окривљеног а на који начин је учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП.

Осим тога основано се изјављеном жалбом браниоца окривљеног указује да првостепени суд није дао јасне разлоге због којих је одбио предлог за вештачење процесне способности окривљеног. Ово стога што из списка произлази да је вештак судске медицине др Ђорђе Алемпијевић дао своје мишљење и налаз у коме је без претходно обављеног разговора са окривљеним набројао медицинску документацију која је била у списима предмета и констатовао да окривљени болује од већег броја хроничних обољења али да подаци о врсти и карактеру обољења код окривљеног не упућују на закључак да је здравље окривљеног нарушено у степену да искључује његову способност да учествује у поступку, при чему је у ставу два мишљења, вештак судске медицине навео да у случају будућег изостајања, с обзиром на већи број хроничних обољења окривљеног треба сместити у здравствену установу ради даљег посматрања и процене његове процесне способности. Вештак је свој налаз и мишљење доставио суду дана 24.03.2023. године, а документација коју је користио приликом давања налаза и мишљења, закључно је са даном 06.12.2022. године, иако се окривљени све време трајања поступка лечио, при чему вештак судске медицине приликом израде налаза и мишљења није имао у виду и специјалистички извештај који се налази у списима од 01.03.2023. године, из ког произлази да окривљени није у стању да самостално обавља свакодневне послове, те да му је неопходна стручна помоћ и нега. Имајући у виду да окривљени болује од више хроничних болести, између осталог и да се лечи од канцера дојке, то се и по налажењу Апелационог суда у Београду, Посебно одељење, основано изјављеном жалбом браниоца окривљеног указује да је у конкретном случају процесну способност окривљеног било нужно да процени комисија вештака, имајући при том у виду и специфичност хроничних болести од којих окривљени болује. При томе се основано изјављеном жалбом браниоца окривљеног такође указује и да су нејасни разлози због којих првостепени суд није извршио вештачење окривљеног, на околност урачунљивости у време извршења кривичног дела, посебно имајући у виду чињеницу да се окривљени у периоду када му се ставља на терет извршење кривичних дела, у том периоду лечио, да је примао терапију, при чему је код окривљеног психијатар који га је лечио извео закључак и о постојању деменције у Алцхајмеровој болести, због чега је по налажењу Апелационог суда у Београду првостепени суд био у обавези да обави вештачење и на околност да ли је окривљени био урачунљив у време извршења кривичног дела, при чему имајући у виду да процесна способност окривљеног мора постојати у току целог поступка, био је дужан

да обави комисијско вештачење на околност утврђивања процесне способности окривљеног, о којој би могла да се изјасни комисија вештака, имајући у виду специфичност више хроничних обољења окривљеног, а не само вештак судске медицине, како је то учинио првостепени суд.

Најзад, за Апелациони суд у Београду је и изрека побијане пресуде неразумљива у односу на кривично дело прикривање, а имајући у виду да је окривљеном стављено на терет да је кривично дело прикривање из члана 221 став 1 у вези става 4 Кривичног законика, извршио на начин што је ставио припадницима ОКГ на располагање простор за прикривање и расклапање предмета прибављених кривичним делом. Ово посебно ако се има у виду претходни део образложења ове пресуде, из ког јасно произлази да првостепени суд у образложењу побијане пресуде није дао довољне разлоге, на основу којих би се могао извести закључак да је окривљени постао припадник организоване криминалне групе, при чему је одредбом члана 221 став 4 Кривичног законика, прописано да предметно кривично дело ће постојати ако се учинилац бави вршењем кривичног дела из става 1 и 3 овог члана или је дело из става 1 овог члана извршено од стране групе.

Приликом поновног суђења, првостепени суд ће имати у виду примедбе на које му је овим решењем указано, те ће након што отклони битне повреде одредаба кривичног поступка и након што потпуно утврди чињенично стање, бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку, за коју ће дати јасне и непротивречне разлоге, који ће бити у свему прихватљиви и за Апелациони суд у Београду.

Са свега напред изнетог, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, је донео одлуку као у диспозитиву решења, на основу одредбе члана 458 ЗКП.

**Записничар-саветник
Александар Багаш,с.р.**

**Председник већа-судија
Снежана Јовановић,с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић